

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 92/21
Luxemburg, 3 iunie 2021

Hotărârea în cauza C-784/19
« Team Power Europe » EOOD/Direktor na Teritorialna direktsia na
Natsionalna agentsia za prihodite – Varna

Pentru a se considera că „își desfășoară în mod obișnuit activitățile” într-un stat membru, un agent de muncă temporară trebuie să realizeze o parte semnificativă a activităților sale de punere la dispoziție de lucrători în favoarea unor întreprinderi utilizatoare stabilite și care își desfășoară activitățile pe teritoriul statului membru respectiv

Desfășurarea unor activități de selecție și de recrutare a lucrătorilor temporari în statul membru în care este stabilit agentul de muncă temporară nu este suficientă pentru a se considera că această întreprindere desfășoară acolo „activități semnificative”

În cursul anului 2018, un resortisant bulgar a încheiat un contract de muncă cu Team Power Europe, o societate de drept bulgar al cărei obiect de activitate constă în desfășurarea unei activități de recrutare și plasare de forță de muncă temporară în Bulgaria și în alte țări. În temeiul acestui contract, el a fost pus la dispoziția unei întreprinderi utilizatoare stabilite în Germania. Între 15 octombrie și 21 decembrie 2018, acesta trebuia să își desfășoare munca sub conducerea și supravegherea acestei întreprinderi germane.

Considerând, pe de o parte, că relația directă dintre Team Power Europe și lucrătorul în cauză nu fusese menținută și, pe de altă parte, că această întreprindere nu desfășura o activitate semnificativă pe teritoriul bulgar, serviciul de venituri al orașului Varna a respins cererea formulată de Team Power Europe având ca obiect eliberarea unui certificat A 1 care să ateste că legislația bulgară era aplicabilă lucrătorului în cauză în perioada punerii sale la dispoziție. Potrivit acestui serviciu, situația acestui lucrător nu intră, așadar, în domeniul de aplicare al articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004¹, în temeiul căruia această legislație bulgară ar fi fost aplicabilă. Contestația administrativă formulată de Team Power Europe împotriva acestei decizii a serviciului de venituri a fost respinsă.

În acest context, Administrativen sad – Varna (Tribunalul Administrativ din Varna, Bulgaria), sesizat cu o acțiune în justiție având ca obiect anularea deciziei de respingere a acestei contestații administrative, a hotărât să solicite Curții să se pronunțe cu privire la criteriile pertinente care trebuie luate în considerare pentru a aprecia dacă un agent de muncă temporară desfășoară în mod obișnuit „activități semnificative, altele decât cele strict legate de gestionarea internă” pe teritoriul statului membru unde este stabilit, în sensul articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul

¹ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, rectificare în JO 2004, L 200, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 (JO 2012, L 149, p. 4) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 883/2004”). Mai precis, în temeiul articolului 12 alineatul (1) din acest regulament, „[p]ersoana care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru, pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru, și care este detașată de angajatorul respectiv în alt stat membru pentru a lucra pentru angajator continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni și ca persoana să nu fi fost trimisă pentru a înlocui o altă persoană detașată”.

nr. 987/2009², care precizează articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004. Astfel, îndeplinirea acestei cerințe de către Team Power Europe condiționează aplicabilitatea acestei din urmă dispoziții în prezenta cauză.

În hotărârea sa, pronunțată în Marea Cameră, Curtea precizează, în ceea ce privește agenții de muncă temporară, domeniul de aplicare al noțiunii de angajator care „își desfășoară în mod obișnuit activitățile” într-un stat membru, prevăzută de această dispoziție și precizată de articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009.

Aprecierea Curții

Curtea efectuează, mai întâi, o interpretare literală a acestei din urmă dispoziții și precizează că un agent de muncă temporară se caracterizează prin faptul că desfășoară un ansamblu de activități care constau în selecția, recrutarea și punerea la dispoziție de lucrători temporari către întreprinderi utilizatoare. În această privință, Curtea arată că, în pofida faptului că activitățile de selecție și recrutare de lucrători temporari nu pot fi calificate drept „[activități] strict legate de gestionarea internă” în sensul acestei dispoziții, desfășurarea acestor activități în statul membru în care este stabilită o asemenea întreprindere nu este suficientă pentru a se considera că aceasta desfășoară în acel stat „activități semnificative”. Astfel, deși activitățile de selecție și recrutare de lucrători temporari au o importanță certă pentru agenții de muncă temporară, acestea au ca unic obiect punerea la dispoziție ulterioară de către aceștia a unor asemenea lucrători către întreprinderi utilizatoare. Curtea arată în această privință că, deși selecția și recrutarea de lucrători temporari contribuie la generarea cifrei de afaceri realizate de un agent de muncă temporară, având în vedere că aceste activități constituie o condiție prealabilă indispensabilă punerii la dispoziție ulterioare a unor asemenea lucrători, numai punerea la dispoziție a acestor lucrători către întreprinderi utilizatoare, în executarea contractelor încheiate în acest scop cu acestea din urmă, generează în mod efectiv cifra de afaceri respectivă. Astfel, veniturile unei asemenea întreprinderi depind de cuantumul remunerației plătite lucrătorilor temporari care au fost puși la dispoziția unor întreprinderi utilizatoare.

În ceea ce privește, apoi, contextul în care se înscrie dispoziția vizată, Curtea amintește că situația în care un lucrător detașat pentru a lucra într-un alt stat membru continuă să fie supus legislației primului stat membru constituie o excepție de la regula generală potrivit căreia persoana care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru se supune legislației din statul membru respectiv³. În consecință, dispoziția ce reglementează o asemenea situație trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte. Din această perspectivă, norma derogatorie menționată nu poate fi aplicată unui agent de muncă temporară care, deși desfășoară în statul membru în care este stabilit activități de selecție și de recrutare de lucrători temporari, nu pune la dispoziție în acest stat, deloc sau, cel mult, doar în mod neglijabil, asemenea lucrători către întreprinderi utilizatoare care sunt stabilite tot în statul respectiv. Pe de altă parte, definițiile noțiunilor de „agent de muncă temporară” și de „lucrător temporar”, prevăzute de Directiva 2008/104⁴, în măsura în care evidențiază finalitatea activității unui agent de muncă temporară, susțin de asemenea interpretarea potrivit căreia nu se poate considera că o astfel de întreprindere desfășoară, în statul membru în care este stabilită, „activități semnificative”, decât dacă prestează acolo în mod semnificativ activități de punere la dispoziție a acestor lucrători către întreprinderi utilizatoare stabilite și care își desfășoară activitatea în același stat membru.

² Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2009, L 284, p. 1). Potrivit articolului 14 alineatul (2) din acest regulament, „[În sensul aplicării articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul [nr. 883/2004], expresia «care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru» se referă la un angajator care desfășoară în mod obișnuit activități semnificative, altele decât cele strict legate de gestionarea internă, pe teritoriul statului membru unde este stabilit, ținând seama de toate criteriile care caracterizează activitățile desfășurate de întreprinderea respectivă; criteriile pertinente trebuie să fie adaptate caracteristicilor specifice fiecărui angajator și naturii reale a activităților desfășurate”.

³ Prevăzută la articolul 11 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004.

⁴ Directiva 2008/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de muncă temporară (JO 2008, L 327, p. 9).

În ceea ce privește, în sfârșit, obiectivul urmărit de dispoziția în cauză, Curtea constată că de derogarea cuprinsă la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004, care reprezintă un avantaj oferit întreprinderilor ce exercită libera prestare a serviciilor, nu pot să beneficieze agenții de muncă temporară care își orientează activitățile de punere la dispoziție de lucrători temporari exclusiv sau în principal către unul sau mai multe state membre, altele decât cel în care sunt stabiliți. Astfel, soluția contrară ar risca să incite aceste întreprinderi la *forum shopping*, stabilindu-se în statul membru a cărui legislație în materie de securitate socială le este cea mai favorabilă. Cu timpul, o asemenea soluție ar risca să conducă la o reducere a nivelului de protecție oferit de sistemele de securitate socială ale statelor membre. În plus, Curtea subliniază că acordarea unui asemenea beneficiu aceluiași întreprinderi ar avea ca efect crearea între diferitele modalități de încadrare în muncă posibile a unei denaturări a concurenței în favoarea recurgerii la munca temporară în raport cu întreprinderile care își recrutează direct lucrătorii, care ar fi afiliați la regimul de securitate socială al statului membru în care lucrează.

Curtea conchide că **un agent de muncă temporară stabilit într-un stat membru, pentru a se considera că „își desfășoară în mod obișnuit activitățile” în acest stat membru, trebuie să realizeze o parte semnificativă a activităților sale de punere la dispoziție de lucrători temporari în favoarea unor întreprinderi utilizatoare stabilite și care își desfășoară activitățile pe teritoriul statului membru respectiv.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536